

Vergaderjaar 1997–1998

25 662

Wijziging van de Wet brutering overhevelingstoelage lonen en van de Wet gevolgen brutering uitkeringsregelingen

Nr. 3

MEMORIE VAN TOELICHTING¹

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt, omdat het zonder meer instemmend luidt/uitsluitend opmerkingen van redactionele aard bevat (artikel 25a, vierde lid, onderdeel b, van de Wet op de Raad van State)

1. Inleiding

In het kader van de beraadslagingen rond de begroting van 1998 heeft het kabinet besloten de brutering in de lonen van de overhevelingstoelage (OT) per 1 januari 1998 voor onbepaalde tijd uit te stellen. Deze beslissing vergt wijziging van de Wet brutering overhevelingstoelage lonen (WBOL) en van de Wet gevolgen brutering uitkeringsregelingen (WGBU). In deze wetten is namelijk expliciet de datum van 1 januari 1998 opgenomen als zijnde het tijdstip van brutering. Met het voorliggend voorstel wordt aan het niet doorgaan hiervan invulling gegeven.

In hoofdstuk 2 van de memorie van toelichting worden de uitgangspunten en overwegingen bij het huidige voorstel beschreven. Hoofdstuk 3 behandelt de vaststelling van de OT in toekomstige jaren.

2. Uitgangspunten en overwegingen

In de WBOL en de WGBU is vastgelegd dat (het resterende deel van) de OT per 1 januari 1998 zal worden gebruteerd in de lonen en uitkeringen. In de WBOL was een termijn van tenminste één jaar voorzien voor het doorvoeren van de brutering van de OT. Gegeven het moment waarop de besluitvorming rond de invoering per 1 januari 1998 van een geïntegreerde arbeidsongeschiktheidsverzekering (PEMBA) was voltooid, zijnde april 1997, werd duidelijk dat het tot 1 januari 1998 resterende tijdsbestek niet toereikend zou zijn voor deze complexe operatie. Ook is gebleken dat brutering sociale partners voor grote problemen plaatst. Hiervan hebben zij in een brief gericht aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 14 maart 1997 melding gemaakt. Het sterk verlaagde OT-percentages, zijnde het gevolg van PEMBA, vermindert volgens hen de problematiek weliswaar in kwantitatieve zin, doch kwalitatief blijven de ingrijpende gevolgen voor de beloningsstructuren en de aanvullende pensioenen gelijk. Bovendien biedt het lagere percentage uitzicht op het op andere wijze dan brutering laten verdwijnen van de OT.

In het kader van de beraadslagingen rond de begroting voor 1998 heeft het kabinet gemeend met de wensen van werkgevers en werknemers rekening te kunnen houden door te besluiten de brutering van de OT voor

¹ De tekst van het voorstel van wet en van de memorie van toelichting zoals voorgelegd aan de Raad van State is ter inzage gelegd bij de afdeling Parlementaire Documentatie.

onbepaalde tijd uit te stellen, daarmee ruimte scheppend om op andere wijze te komen tot afbouw van het OT-percentage. Per brief van 14 juli 1997 is de Tweede Kamer der Staten Generaal in kennis gesteld van het kabinetsbesluit bruterig per 1 januari 1998 niet door te laten gaan. Als bijlage bij deze brief was gevoegd het schrijven van sociale partners, verenigd in de Stichting van de Arbeid, waarin zij hierop aandrongen.

3. Gevolgen uitstel bruterig en toekomstige vaststelling

Een structurele continuering van de OT acht het kabinet in verband met de verantwoordelijkheidsverdeling tussen sociale partners en overheid en de inzichtelijkheid en uitvoerbaarheid van regelgeving ongewenst. Het kabinet wil de OT in de toekomst langs andere wegen dan bruterig verder verlagen en zo mogelijk geheel laten verdwijnen. Dit kan zowel door lastenverlichting als door de OT op inkomensneutrale wijze in te zetten bij lastenverschuivingen die voortvloeien uit andere wettelijke maatregelen. Tot dat moment zal op de gebruikelijke wijze als voorheen is geschied jaarlijks via algemene maatregel van bestuur een OT-percentage en maximumbedrag worden vastgesteld.

Het uiteindelijke verdwijnen van de OT vereist geen nadere wetswijziging, doch kan te zijner tijd worden gerealiseerd door middel van een koninklijk besluit dat is gebaseerd op artikel 9, tweede lid, van de WBOL.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
A. P. W. Melkert